

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

อย่าแหกกันไปไม่มีเหตุมีผล

ไอ้พวกกองแหกกับหลวงตาบัวนี่มันพิลึกนะ ทางทางหลวงเขาก็เกรงใจหลวงตาบัว กองทัพแหกกันไป รณาคันหนึ่งจะพอดีกับพวกคุ่มครองเขาได้ ไอ้เรานี่มันเลยร้อยพันไปแล้ว มันไม่มีขอบมีเขต ครั้นว่าจะไรก็มาโดนที่หลวงตาบัว เขาก็เกรงใจ เลยทำให้เลอะเทอะไปหมด หลวงตาบัวจะกลายเป็นพาลูกศิษย์ทำบ้านเมืองให้เลอะเทอะ กฎเกณฑ์ของชาติบ้านเมืองมี เช่นอย่างทางหลวงแผ่นดินเขาควบคุมการเดินทาง วิวรรธ วิวธา ขบวนหนึ่งมีประมาณเท่าไรๆ เขาเป็นเครื่องรับรองกันในกฎเกณฑ์นั้น แต่เรามันรับรองอะไรเป็นร้อยๆ คัน คันนี้ก็หลวงตาบัวๆ ไม่ทราบจะให้เขาว่าอย่างไร หลวงตาบัวนี่พาบ้านเมืองให้เลอะเทอะ เราไม่ต้องการ แหกแหกกันไปอะไรนักหนา มันพิลึกกึกก็อเนไอ้ลูกศิษย์หลวงตาบัวนี่

เพราะมันพลิกตาลปัตรเลย กับนิสัยหรือเจตนาธรรมที่เราดำเนินมาแต่ก่อน ไม่เอาใครเลย นี่ปรกติของเรา ออกบำเพ็ญพิธีกรรมของหลวงปู่มันให้ถึงใจแล้วที่นี้ดีดฝั่งคนเดียวตลอด ที่บำเพ็ญธรรมเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเป็นเวลา ๙ ปี ตั้งแต่พรรษา ๗ ออกจากกรุงเทพฯ ไปจำพรรษาที่จักราช ทำช่าง นั่นละออกแล้วนั่น ขึ้นเวทีแล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมาเข้าหาหลวงปู่มัน พอบรรจธรรมเข้าสู่ใจจากธรรมที่ท่านแสดงให้แล้วที่นี้ก็พุ่งเลยทีเดียว ไปองค์เดียวๆ

นี่เป็นอย่างไรรกับเวลานี้ไปที่ไหนยั่วเยี้ยๆ ขบวนตามแห่หลวงตาบัวนี่เป็นร้อยๆ คัน จะให้ทางหลวงเขาว่าอย่างไร พิจารณาซิ นี่ภาษาธรรมต้องพูดอย่างนี้ เขาก็เกรงใจอะไรๆ ก็ว่าลูกศิษย์หลวงตาบัว เขาก็อนุโลมๆ เลยกลายเป็นอนุแหกไปนะ หลวงตาบัวจะพากฎเกณฑ์ของบ้านเมืองแหกเหลวไปหมด ใช้ไม่ได้นะ ควรจะรู้จักประมาณในการไปการมาของพวกเรา เขาเกรงใจเท่าไรก็ยิ่งเป็นโอกาสที่ให้เราหละหลวม สัมเนื้อลิ้มตัวในการไปการมา แหกกันไปแหกกันมา ใช้ไม่ได้นะ

เราคิดหมดเรื่องเหล่านี้ ไปที่ไหนยั่วเยี้ยเลย ขบวนหลวงตาบัวยาวเหยียดแล้วก็คัน ธรรมดารถที่นำขบวนสักก็คันเขามีกฎเกณฑ์ ถ้าเป็นพวกทหารตำรวจหรืออะไร วงราชการเขานำกันไปได้มากอยู่ เขาก็มีกฎเกณฑ์ของเขา หลวงตาบัวนี่น่าอะไรถึงเป็นร้อยๆ คัน หาเหตุผล หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ เหลวไหลหลวงตาบัว จะทำบ้านเมืองให้เหลวไหลนะนี่ ไปที่ไหนแห่ไปเลยๆ

นี่ละมันขัดกับนิสัยที่เคยเป็นมาของเรา พลิกเลยเชียว พลิกตาลปัตรเลย เราออกบำเพ็ญอย่างนั้น ไปคนเดียวตลอดเป็นเวลา ๙ ปี ตั้งแต่พรรษา ๗ ออกไปหาหลวง

ปู่มัน ได้รับธรรมจากท่านแล้วที่นี้ดีดเลยเชียว องค์เดียวตลอด ไปที่ไหนก็องค์เดียว ใครจะมาว่าอะไร เจ้าคุณนั้นคุณนี้ เขาเคยขับไล่พระที่ไปเที่ยวธุดงค์ เช่นไปองค์เดียว บ้างอะไรบ้าง เขาขับ พระวินัยไม่มีพระวินัยไม่ได้ห้ามไปองค์เดียว จะตั้งเป็นเจ้าคุณ นั้นเจ้าคุณนี้ อำนาจปาเถื่อนมาไล่ เขาเคยไล่เสมอไล่พระ

ที่นี้ความรู้นั้นไม่ทันกันก็ถูกเขาไล่ก็ต้องไปแหละตามภาษาภาษา แต่เราไม่เคยมี ใครมาไล่ ไปองค์เดียว ว่ามหาเท่านั้นเขาก็กลัว ใช้ไหมละ เขาไม่กล้า มากี่มาชินะ หลักธรรมวินัยเต็มตัวเราอยู่ กฎเหล่านี้มาเวลาไหน ตั้งขึ้นเมื่อไร นั้น มันพึดกันตรงนั้น นะ ตั้งมาป่าๆเถื่อนๆ เขียบหัวพระพุทธเจ้าได้เหรอ เรามาตามหลักธรรมหลักวินัย นะนี้ เราไม่ได้มาตามป่าๆเถื่อนๆ อำนาจอย่างนี้นะ อำนาจปาเถื่อนอย่างนี้เราไม่มานะ ใครก็ไม่กล้ามาไล่ นอกนั้นถูกไล่ทั้งนั้น หลวงตาบัวไปองค์เดียวๆ ตลอด พุดจริงๆ ว่า ไม่มีใครมาไล่เลย

เจ้าคุณที่ไหนแข็งก็แข็งมาเถอะไม่เหนื่อธรรมเหนื่อวินัยไปได้ เราแบกธรรม วินัยไปในหัวใจ จะว่าอย่างไร ไล่เปรี้ยงทีเดียวก็หายเลย เราไปตามหลักธรรมหลักวินัย ไม่ได้ไปป่าๆเถื่อนๆ ที่ตั้งขึ้นมาแล้วบับบังคับ มีมากนะ ตั้งเป็นอำนาจขึ้นมาเลย กลายเป็นอำนาจปาเถื่อนเขียบขำทำลายหลักธรรมวินัย หลักธรรมวินัยนี้ไปองค์ เดียวๆ ได้ทั้งนั้น พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้ไปบำเพ็ญ อย่างพ่อแม่ครูจารย์มัน เหมือนกัน พอว่าจะไปก็องค์ ไปองค์เดียวเท่านั้นท่านขึ้นทันที เอ้า ไปองค์เดียวนะ ใคร อย่าไปยุ่งท่านนะ ก็ตามหลักธรรมหลักวินัย

เราไปที่ไหนเราไปอย่างนั้นละไปองค์เดียวตลอด เป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ไม่ได้ไปกับ ใคร เข้าป่าเข้าเขา เข้าไหนไปไหนก็แล้วแต่ อยากจะกินก็กิน ไม่กินก็วันช่างมัน ชีวิตอยู่ กับเรา ความเป็นความตายเราเป็นคนทราบตัวเราเอง แนะเป็นอย่างนั้นนะ เราไป สบายๆ ตลอดมา จนกระทั่ง ๙ ปีผ่านไปแล้ว ๒๔๙๓ แล้วหมู่เพื่อนรุม แต่ก่อนหลบ หลบตลอด หลีกตลอด เหมือนผู้ต้องหา หลบหลีกพระ คือพ่อแม่ครูจารย์ล่วงไปแล้วนี้ พระไม่มีที่เกาะที่ยึด วิ่งซูลมุนวุ่นวายหาที่เกาะที่ยึด ใ้เราก้หาที่เกาะที่ยึดของเราตาม หลักธรรมภายในใจ แล้วก็หลบก็หลีก ไปอยู่ที่ไหนอย่างมากไม่เลยสองอาทิตย์ พระ เณรตามทัน ต้องหลบไป ส่วนมากประมาณอาทิตย์กว่า หลบบับไปนู่น ไปอยู่ที่นู่นบับ หลบบับไปอยู่ที่นู่น อย่างนั้นตลอดมา

จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๔๙๓ ล่วงไปแล้ว พระเณรก็รุม จะทำอย่างไร เราก้เลยแยม รับบ้างนิดหน่อย จากนั้นมามันก็เลยรุม รุมหนักเข้าจนกระทั่งทุกวันนี้ ไม่รุมแต่พระชี ประชาชนญาติโยมไปไหนก็รุม ขบวนหลวงตาบัวนี้เป็นร้อยๆ คัน ขบวนรุม มันก็ไม่เคย เป็นก็เห็นแล้วนี้ มันพิลึกนะ ให้คำนึงถึงความผิดถูกชั่วดีบ้างพวกเรา ไปไหนอย่าสัก

แต่ว่าแห่กันไป ๆ ไม่มีเหตุมีผล (หมาที่สวนแสงธรรมเดินมา) ไข่ซอดมึงมาอย่างไรไข่ซอด ไข่ซอดมันยังมีเหตุมีผล ใครเกาหลังให้มัน มันสบายมันก็อยู่ด้วย ถ้าไม่มีใครเกาหลังมันก็ไป มันก็น่ารัก ไข่ซอด เราเรียกมันไข่ซอด คือมันหางซอด เขาเรียกไอ้โบ้ไข่ซอดอะไรเราไม่สนใจ เราดูหางมัน หางมันซอดก็เรียกว่าไข่ซอด

นี่พูดถึงเรื่องการปฏิบัติของเราทุกวันนี้มันเข้ากันไม่ได้นะ คือมันรุ่มเลย เลอะเทอะไปหมดเลย เลยกลายเป็นเรื่องเลอะเทอะไปหมด ไปที่ไหนไปองค์เดียว ๆ อยู่องค์เดียว แม้แต่วัดป่าบ้านตาดสร้างวัดที่แรก รับพระอย่างมากไม่ให้เลย ๑๘ องค์ บังคับไว้เลย ๑๕-๑๘ องค์ ตอนนั้นครูบาอาจารย์ท่านก็ยังมีชีวิตอยู่ ครูบาอาจารย์หลายองค์ท่านมีชีวิตอยู่ พระเณรท่านก็แยกไปอยู่กับครูบาอาจารย์องค์นั้นองค์นี้ ที่นี้พอท่านล่วงไป ๆ เลยหดเข้ามา ย่นเข้ามา รุ่มเข้ามาหาเรา เราก็เปิดรับแย้มรับบ้างนิดหน่อย มันไม่ใช่นิดหน่อย เวลามันมามันยกขบวนมาเลย ที่นี้เลยเลอะหมดในวัดป่าบ้านตาด เป็นวัดตลาดเสียแล้วละ ชัดเรื่องชัดเราพิจารณา ก็ทนเอา อย่างนั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz